

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emrich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Maroly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
ria, garmonid pe o coloană 8 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 8 a o
seria 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-ii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I. Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 155.

Brașov, Joi 16 (28) Iulie.

1898.

Sistarea parlamentului austriac.

Contele Thun ajuns la răspân-
tă și trebuind în fine să ia o ho-
tărâre pe care din cărări să pășescă,
și-a ales deocamdată calea ce duce
la guvernarea fără de parlament.

Odată hotărât ministru-preșe-
dinte a plecat Duminecă la Ischl și
i-a cerut Impăratului aprobarea, pe
care a și primit-o.

În urma acesta gazeta oficială
de Viena a publicat în numărul său
de ieri autograful împăresc, prin
care se închide sesiunea actuală, a
XIV-ea, a „Reichsrathului“.

A fost dăr întemeiată părerea
diarelor vieneze, că acea audiență a
primului ministru la Impăratul va
ave o deosebită importanță.

Diceam, că contele Thun de
aceea a ținut să se sfătuescă cu
conducătorii tuturor partidelor și
fracțiunilor din camera deputaților,
ca să potă dice, că și-a dat toate si-
lințele spre a face cu puțință con-
tinuarea lucrărilor parlamentare. În-
chiderea sesiunii denotă acum, că
ministru-președinte și-a pierdut orice
speranță de-a mai puté lucra cu
acest parlament.

Foile cehice au fost cele din-
tâi, cari au adus scirea despre
ace-t rezultat al audienței dela Ischl,
accentuând, că guvernul prin închi-
derea sesiunii parlamentului voiesce
să-și facă mână liberă.

Ei bine guvernul are acum
mână liberă. Cum va procede și ce
va întreprinde spre a scôte carul
statului din nomolul în care s'a în-
țepenit? Acesta este marea între-
bare a momentului.

Diarul „Politik“ din Praga își
explică situația așa, că contele Thun
s'a convins, că în parlamentul de
față nu se mai poté guverna cu Ger-
manii și adaugă, că în acest cas în-
chiderea parlamentului nu însemnă,

decât începutul altor măsuri foarte
serioase și grave ale guvernului.

Care să fiă aceste măsuri?

Nimeni nu le cunoște încă as-
tăzi. Foile polone vorbesc de un
plan gata, ce l'ar ave guvernul și
care să fi primit deja și încuviința-
rea monarhului, însă nimeni nu
poté spune în ce consistă planul.

Cei din opoziția germană, jude-
când după părerile, ce le emite unul
din organele ei, „N. W. Tagblatt“,
vêd în pasul guvernului mărturisirea,
că el nu poté să restabilească stările
normale parlamentare și că de aceea
contele Thun și-a ales drumul cel
mai simplu de-a guverna cu Ș-ul 14,
ne mai gândindu-se la disolvarea
parlamentului și la nouă alegeri.

Numai „Narodni Listy“, organul
diriguitor al Cehilor pare a fi înțe-
les pe deplin situația creată prin
„sistarea parlamentului pe timp mai
îndelungat“, cum interpretază el ne-
merit pasul din cestiune al guver-
nului Thun.

„Narodni“, după-ce constată mai
întâi stările abnorme, ce s'au creat
prin închiderea sesiunii parlamen-
tare, și nulificarea tuturor lucrărilor
ce le-a întreprins parlamentul în a-
cesta a 14-a sesiune: a tuturor pro-
punerilor, a tuturor proiectelor gu-
vernului, chiar și a celor privitoare
la pactul cu Ungaria, curmarea to-
tală a tratărilor deputațiunilor pen-
tru cuotă etc., dice:

„Réua conștiință a dușmanilor
noștri de mörte s'a temut de oc-
troarea unei constituțiuni federative.
Ei bine acum ei răsufliă mai ușor,
căci guvernul n'a făcut alta, decât
a câștiga timp ca să creeze cu Ma-
ghiarii o nouă prelungire provisorie
a pactului economic. Guvernul va
ave astfel liniște până la finitul anu-
lui jubilar și va câștiga timp, spe-
rând, că doră se vor mai liniști până
atunci Germanii“.

Acesta este, cum am dis, după

părerea noastră, cea mai nimerită în-
terpretare a pasului celui mai nou
al guvernului Thun. E însă mare în-
trebare, decă acesta își va ajunge
scopul, ca să aibă liniște cât va dura
anul jubilar al Impăratului.

Fapt este și rămâne, că din
momentul aparițiunii autografului
impăresc amintit în foia oficială
vienesă, a isbucnit pe lângă criza
interioră din Austria și criza pactu-
lui dualist.

S'a vorbit deja de nise com-
plicațiuni, ce s'ar nasce în cazul,
când, precum s'a întâmplat, se vor
zădărnici toate încercările contelui
Thun de-a restabili acțiunea parla-
mentului. În special s'a dis, că cea
mai de aproape urmare a noiei in-
torsături va fi o criză ministerială
în Ungaria.

Și acum se crede, că guvernul
Banffy va demisiona, pentru ca apoi
tot br. Banffy să fi însărcinat cu
formarea noului cabinet și să pre-
gătescă cu acesta ocaziune drumul
unor tratări cu guvernul Austriei pe
basa Ș-ului 14.

Se petrec, cum am mai dis, lu-
cruri de mare importanță în Aus-
tria, cari nu vor rămâne fără efect
asupra situațiunii generale interioare
în întreaga monarhie. Decă însă
Maghiarii sunt de părere, că din
acesta învâlmășelă interesele lor de
egemonie vor eși în tot cazul neal-
terate, ei se înșelă de astă-dată
amar. Evenimentele cele mai apro-
piate o vor dovedi-o.

Intregirea venitelor preoțesci
și Metropolia română gr. or. Din
Sibiu se anunță, că Escelența Sa
Metropolitul Miron Romanul a con-
vocat pe ziua de ieri o anchetă de
protopopi din Archidieceasă cu scop
de-a satori procederea, ce are s'o
urmeze biserica română gr. or. față
de legea sancționată deja. La acesta

anchetă iau parte 7 protopopi și
asesorii consistoriali. „Tribuna“ din
Sibiu dice, că „un Congres națio-
nal extraordinar va ave să se pro-
nunțe asupra acestei importante ces-
țiuni“.

Visita Regelui Carol la Petersburg.

(Voce ale presei române.)

Organul autorizat al guvernului român,
„Voința Națională“, vorbește în numărul său de
Marți despre însemnătatea călătoriei Regelui Carol
la Petersburg. Articollul foiei oficioase române, al
cărui cuprins a fost comunicat de „Agenția Ro-
mână“ și diarelor străine, îl reproduce aici în
întregul său:

Urările călduroase ale Românilor în-
soțesc pe Regele lor, care întreprinde as-
tăzi, împreună cu Principele Moștenitor,
călătoria peste hotarele țerei, în Rusia,
spre a face Țarului Nicolae II visita de mult
anunțată.

Pentru întâia oră, dela recăștigarea
independenței și dela proclamarea rega-
lității, Suveranul României se întâlnește
cu acela al împărăției vecine, căruia acum
ii face vizită în însași capitala sa.

Dela prima sa anunțare, scirea acestei
întâlniri a produs generală impresiune atât
în România, cât și în străinătate. Asupra
ei s'au făcut multe și varii comentarii.
Unii au considerat-o, ca o simplă vizită de
etichetă, fără altă însemnare politică; alții,
dimpotrivă, voiau să vadă în ea un eveni-
ment foarte grav, chemat să schimbe nu
numai orientarea politică a țerei noastre,
dăr și întreaga situațiune în Orient.

Nici una din aceste două aprecieri
nu se potrivește cu realitatea lucrurilor.
Nici reducerea lui la un fapt fără însem-
nare politică, nici caracterul îngrijitor, care
i-se atribuia, nu corăspund cu adevărata
înfațișare ce acest eveniment o are.

Incontestabil, însemnătatea întâlnirii
dela Petersburg este foarte mare pentru noi
Români și pe dreptate sunt așintite toate
privirile asupra călătoriei Suveranului nostru
în Rusia. Însă însemnătatea politică a
acestui eveniment nu stă în complicațiuni,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Scrisori din Italia.

Nenumitei prietene.

VIII.

Columna lui — Cârțan.

Decă privesc cadavrele petrificate,
afiate la Pompeii, veți, că nu e numai o
tradițiă, că Romanii aveau nasuri inco-
voiate.

Așa îl are și Cârțan, și are și ochii
afundați în orbitele umbrite de nise sprân-
cene dese, întocmai ca strămoșii noștri.

E om frumos Cârțan și cuminte.

A fost cioban la oi și pe întinsurile
Bărăganului „a învățat care-i a și care-i b“
și a început să cetască. Decă-l întrebă, ce
scie, el răspunde: „Sciu istoria biblică și
cronicul lui Șincai“. Dăr mai ales acesta
din urmă îl cetia bucuros și pieptul i-se
umfla de mândrie națională, când cetia de
vitejii noștri străbuni. Conștiința, că el,
ciobantul Cârțan, are de strămoși pe stă-
pănitarii lumii, îl încântă, îl fermeca atât
de mult, încât, amețit de fericire, nu se
mai răbdă locului și o porni.

Își atărnă straița cu merinde și cu
premeneli de umeri și plecă din Streja-
Cârțișora — la Roma. Voia să vadă odată
orașul, care a născut atâți omeni mari, să
sărute odată columna ridicată lui Traian,
„taichii Traian, drăguțul“, cum îl numesce el
cu adevărată dragoste fiască.

Așa își inchipuesc eu pe pelegriinii
fanatic, ce merg la Mecca.

Dăr să vede, că Roma tot e mai
departe, decât cum o credea el, căci merse
două săptămâni și de abia ajunse în Peșta.
Ce decepțiune! Vrei să ajungi la légănul
părinților tăi și te pomenesci în mijlocul
dușmanilor.

Dăr lui Cârțan i-se sfîrșiseră banii și
a trebuit să stea în Peșta, ca să aibă cu ce
trăi și să-și mai stringă și ceva pentru
drum.

A intrat ca lucrător la un olar și în
10 zile a muncit, ca altu! într-o lună. Măies-
trul său îl plătia bine, dăr el nu se sim-
ția în toate ale lui aici, căci pe olar îl
chema Pișta și era Ungur. De aceea își
căută un alt stăpân și intră la un olar
șvab în slujbă. Munci și la acesta în 10
zile cât altul în 30 și, deși Șvabul îl plătia
mai rău, Cârțan se simția mai bine la el.

Căci veți, badea Gheorghe își are
logica sa. Înainte ce să scie, care-i a și
care-i b, nu-și prea bătea el capul cu ori-
ginea popoarelor. După-ce a învățat să ci-
tescă și scia istoria biblică, capul lui se
lumina și de-l întrebai, decă Ungurul și
Românul sunt tot un soi de omeni, el își
răspundea: „Ungurul și Românul sunt
frați. Dăr la turnul Vavilonului, când s'au
încurcat limbile, au uitat Ungurii limba
lor românescă și au început să vorbească
unguresce!“ După-ce a cetit cronicul lui
Șincai, el deveni luminat de tot și ridea de
părerea lui de odinioară. Acuma scia, că
Unguru nu-i om, ca Românul, căci nu se
trage dela Roma, ci e frate cu Turcu și
copil de-al lui Hantătarul. Dăr dintre tote
părerile lui, cea mai clasică e aceea des-
pre originea Șvabilor. Șvabii sunt frați cu
noi, căci nu sciu unde aflase el în „cro-
nic“, că pe Șvabi i-a adus dracul pe sub
pământ și i-a așezat prin praștile noastre.
Și Românul încă e „al dracului“, așa că
Șvabii-s frați cu noi, dăr nu sunt frați
adevărați, dela Dumneșeu, cum ni-sunt
Italianii și Franțujii.

Și cu logica asta, cât era la Ungur
la stăpân se mai făcea, că lunecă și cădea

peste ôle, așa că spârgea într-o zi cât lu-
cra în două, căci „dă-l dracului, că-i Un-
gur“. Șvabului nu-i făcea pagubă, și lucra
cinstit, cum îi lucră unui frate.

Pe vremea aceea începură niște miș-
cări socialiste printre lucrătorii din Peșta.
Când auți Cârțan, că socialistii vreau să
lucre numai 8 césuri pe zi, s'a crucit și
le-a dis: „Mă, da voi proști sunteți? De
ce v'a dat Dumneșeu mânilor? Ca să stați
cu ele 'n busunar? Decă fac eu într'un cés
10 ôle, atunci în 8 césuri fac numai 80 de
ôle și capăt numai 80 de crețari. Așa cum
lucru eu însă capăt un florin și 50 pe zi,
caci fac 150 de ôle. Ce vreți voi, mă, să
ajung la iernă la Roma? Să vede, că sun-
teți Unguri!“

Și scărbit de prostia ungurescă plecă
din Peșta cu 25 de florini în busunar și cu
arapele dorului la opincl.

Êtă-l în sfîrșit ajuns, êtă-l pe Gheorghe
Cârțan, cioban din Streja-Cârțișora, um-
blând pe stradele Romei și căutând.

Căuta columna lui Traian, a tatălui
său Traian!

Lumea se uita lung după acest om
cu port atât de curios. Dăr se uita cu drag,
căci Cârțan e om frumos și înainte ce să

pe care el le-ar putea naște, sau în viitoare schimbări de situație, ci tocmai în consolidarea unei stări de lucruri la care mai multe generații de Români vrednici și patrioți au lucrat.

Întâlnirea dela Petersburg pune în deplină lumină, că relațiile statului nostru cu puternica împărăție vecină sunt nu numai normale și bune în înțelesul obișnuit al cuvântului, ci se întemeiază pe o încredere și o intimitate mutuală, care se datoresc politicii înțelepte a amândoror Suveranilor, ce conduc soarta ambelor state. Rezultatele fericite ale acestei politici trebuie să umple de satisfacțiune inimile tuturor Românilor.

Acosta este o dovadă nouă de întărirea situației noastre internaționale.

Sforțările neîntrerupte, ce România a făcut sub conducerea Regelui Carol, au dat în anii din urmă roade mănoase pentru sporirea situației și a prestigiului țării noastre.

Acum doi ani, națiunea română a fost fericită a saluta în mijlocul ei pe Augustul Suveran al marelui imperiu vecin, care își serbează acum jubileul de 50 de ani ai domniei. Era o probă dată lumii, că tinerul Regat român se bucură de o considerațiune, care-l pune pe treptă egală cu statele vechi europene.

Astăzi, această considerațiune capătă o strălucită confirmare prin proclamarea relațiilor de sinceră amicie, care lăgă pe Țarul Nicolae II cu Regele Carol I și care se manifestă prin întâlnirea dela Petersburg.

Acastă amicie este urmarea și întărirea relațiilor cordiale, pe care Suveranul nostru le-a strins acum douăzeci de ani — în mijlocul evenimentelor importante ce s'au desfășurat pe câmpiile Bulgariei — cu Țarul de atunci Alexandru II și cu fiul său, mai târziu Țarul Alexandru III, pe mormintele cărora Regele va depune semnul pioasei sale amintiri.

Nepotul lui Alexandru II și fiu al lui Alexandru III continuă astăzi acele relații, stabilite în împrejurări atât de extraordinare, de către predecesorii săi, cu Suveranul României.

Înălțarea țării noastre, în urma acelorasi evenimente, în mijlocul cărora s'a cimentat fraternitatea de arme între ambele popoare, și consolidarea poziției de stat a României în ultimele decenii, au contribuit puternic a face să nască și să crească, din ce în ce mai mult, considerațiunea puternicei împărății dela nord pentru tinerul stat dela gurile Dunărei.

Câte sbuciumări n'au sgdunit, în acești douăzeci de ani și chiar în cei de pe urmă, Orientul european! De câte ori pacea generală nu părea să fiă greu amenințată din cauza acestor sbuciumări!

În tot acest timp, singur statul dela porțile Orientului, singură România a rămas neatinsă de frământările primejdioase din Orientul european. România singură și-a urmat cu liniște și cumpenă calea

progresului și s'a consolidat, ca un punct stabil în politica orientală.

Astfel, statul nostru, prin statornicia politicii sale, s'a arătat din ce în ce mai mult ca un element temeinic pentru menținerea păcii în Orient. Ferindu-se de aventuri, urmărind cu tenacitate întărirea sa prin muncă și propășire, România a apărut înaintea puterilor mari ale Europei, ca un factor serios al păcii, ale căruia sforțări în această direcțiune sunt și pot fi foarte prețioase. Ea a dobândit încrederea acelor puteri.

În aceeași ordine de idei intră acum și manifestarea relațiilor atât de bune dintre Rusia și România, care se face prin întâlnirea Suveranilor ambelor state.

Dintr'acest punct de privire, avem dreptul să considerăm visita Regelui Carol la Petersburg, ca un succes însemnat al politicii esteriore și de stat urmată până acum de bărbații fruntași ai țării sub conducerea înțeleptă a Suveranului.

Mândră de acest succes, mândră de considerațiunea, de care se bucură, națiunea întrăgă însoțesce cu gândul, în aceste zile, pe Regele ei, care înscrie o nouă dată însemnată în mersul înainte al Regatului.

Națiunea salută tot de-odată cu respect și iubire pe Împăratul, al cărui oșpe va fi peste câte-va zile Regele Carol I!

Țiarul „*Timpu*”, organ al partidului conservator, vorbește în numărul său de Miercuri asemenea despre visita Regelui, ocupându-se tot-odată de comentariul ce i-l face organul primului ministru.

„*Timpu*” arată mai întâi, că opiniunea publică era nedumerită asupra întrebării, ce scop urmărește călătoria Regelui la Petersburg; este numai o vizită de etichetă, ori s'au ivit chestiuni politice, care împuneau o întâlnire a celor doi monarhi? Nu s'a găsit nicăiri un răspuns precis, măcar o indicațiune oficială, sau semioficioasă. „*Voința Națională*” tăcea, diarele străine, care se inspiră din cabinetul d-lui Sturdza, tăcea și ele. Discuția se învărta, și numai în jurul chestiunii de a-se ști, dacă d. Dim. Sturdza va însoți pe Suveran, căci nici punctul acesta nu era lămurit. „*Timpu*” continuă ast-fel:

„S'a aflat în sfârșit acum trei zile în mod pozitiv, că d. Dim. Sturdza însoțesce pe M. S. Regele. Eri, organul primului-ministru a scris și un comentariu asupra acestei călătorii. Suntem dăr puși în pozițiune de a-ne ocupa și noi de acest fapt important din istoria politică contemporană a țării noastre.

„*Voința*” recunoște, că scirea acestei întâlniri a dat nascere unor comentarii... Și organul guvernului adaugă imediat, că nici una din aprecieri nu se potrivește cu realitatea lucrurilor, căci nici caracter îngrijitor n'are această întâlnire, nici simplă vizită de etichetă nu este. Cu alte cuvinte: călătoria la Petersburg are o însemnată politică, dăr fără caracter îngrijitor.

„Se cuvine să urmărim explicațiile „*Voinței*” pentru a-ne lămurii asupra acestui punct.

„În ce constă însemnătatea politică a întâlnirii? „În consolidarea — scrie oficial — unei stări de lucruri, la care mai multe generații de Români vrednici și patrioți au lucrat”. Frasa aceasta, ori cât adevăr ar conține, e vagă, și s'ar putea interpreta în diferite chipuri; dăr „*Voința*” mai spune, de astă-dată mai precis, că „relațiile statului nostru cu puternica împărăție vecină sunt nu numai normale și bune în înțelesul obișnuit al cuvântului, ci se întemeiază pe o încredere și o intimitate mutuală, care se datoresc politicii înțelepte a amândoror Suveranilor, ce conduc soarta ambelor state”. Firesce, că rezultatele fericite ale acestei politici umplu de satisfacțiune inimile tuturor Românilor.

„Mai pe la sfârșitul articolului „*Voința Națională*” revine asupra acestui punct și scrie, că avem dreptul să considerăm visita Regelui Carol la Petersburg, ca un succes însemnat al politicii esteriore și de stat urmată până acum de bărbații fruntași ai țării sub conducerea înțeleptă a Suveranului.

„Înr'adevăr, nu mai există ađi om cuminte, și în țără și în afară, care să nu recunoască, ce roade fericite a dat politica Suveranului nostru în tot ce se atinge de relațiile noastre esteriore și de situația României printre statele europene. În privința acesta laudele sunt unanime și pe deplin meritate. Fără această politică prevedătoare, demnă și pacnică, nici visita împăratului Austriei și nici călătoria la Petersburg n'ar fi fost posibile în condițiuni atât de înălțătoare pentru prestigiul României.

„Suntem dăr de acord cu organul autorizat al guvernului de ađi asupra acestui punct.

„Facem însă o distincțiune asupra frazei celeilalte, care vorbește de politica bărbaților fruntași ai țării. D-l Dim. Sturdza este, firesce, un fruntaș al țării din momentul ce ocupă cea mai înaltă funcțiune politică. Ei bine, numai politica acestuia nu îndreptătesc concluziunile „*Voinței Naționale*”. Dacă a fost vre-odată în țără românească un om de stat mai puțin consecinte în vederi asupra politicii externe ce trebuie să urmărească România, acest om politic a fost d-l Dim. Sturdza.”

Aici „*Timpu*” vorbește despre „schimbările de față”, cum le numesce, ale primului ministru; că la 1877 d-l Sturdza a combătut cooperarea României la războiul ruso-turcesc; că la 1890 s'a arătat dușman înverșunat al Rusiei; că la 1893 a cređut, că pericolul vine din partea Ungariei, ăr la 1895 d-l Sturdza se schimbă și devine prietenul devotat și supus al Ungurilor — și acum pare a fi prietenul Rusiei...

Nu acesta politică, ăce, a fost care a contribuit la rezultatele, ce au adus țără în situația de ađi. Apoi încheiă astfel:

„Dăr decât înălțurăm partea acesta din evenimentul important, care se petrece acum, ajungem și noi la concluziunea fericită, că visita Suveranului nostru la Curtea marelui și puternicei Rusii, umple de mândrie națiunea română.”

Momente grave în Austria.

Din incidentul audienței, ce i-s'a dat la Ischl ministrului președinte Thun „*Narodni Listy*” din Praga, organul Cehilor tineri, publică următoarele:

Ultima încercare a contelui Thun, care avea de scop restabilirea stărilor parlamentare normale, s'a sfârșit cu vedit nesucces. După ce Germanii au refuzat proiectele contelui Thun, declarându-le de neesistente, ei au dat expresiune totodată și punctului lor de vedere, că stau tot pe baza, pe care au stat înainte de începerea tractărilor. Germanii pretind desființarea ordonanțelor de limbă.

„*Narodni Listy*” este informat, că în cercurile serioase domnesce convigerea, că parlamentul, în starea lui actuală, nu mai poate funcționa. Acesta e deocamdată rezultatul cel mai însemnat al constatărilor, ce s'au făcut în intermezz-ul, care a scos la ivelă paciența fără păreche și statornicia contelui Thun. Din semi-intunecul, ce acoperă de prezent înfraga situațiune politică interioară, două fapte apar în lumină deplină: transacțiunile cu Germanii sunt a-se considera de încheiate, deore ce aceștia au refuzat chiar și acelea principii de căpetenie ce li li-a propus contele Thun. Al doilea fapt, ce nu se poate trage la indoială este: solidaritatea neclintită a Polonilor cu Cehii.

De altă parte „*Narodni Listy*” publică o declarațiune, ce a făcut-o corespondentului său vienes unul dintre membri distinși ai clubului polon, care ăise între altele: Opinia publică a Cehilor poate fi pe deplin liniștită în consciința sa, că interesele ei nu sunt primejduite nici de direcțiunea întregii politice interne, nici de atitudinea tactică a clubului polon.

Reflectând mai departe asupra scriilor și combinațiilor, ce le lansază diferitele scrii publicate prin diare, „*Narodni Listy*” afirmă cu hotărîre, că guvernul acum, ca și în trecut, perhoreschază ori-ce formă a retragerii ordonanțelor de limbă, care unilateral ar mulțami numai pe Germanii.

În fine „*Narodni Listy*” ăce: „Trăim momente ostraordinare de grave, momente de însemnătate istorică, care formeză pragul a două epoce. În astfel de împrejurări datorita noastră, impusă de binele public, este de a ocoli tot ce ar abate procesul de realizare, ce cu toții îl dorim pentru poporul nostru.”

Maghiarii și Goluchowski.

Am făcut eri amintire despre faimele colportate în presa opozițională maghiară și într'un ăiar de frunte din Paris asupra dimisiunii ministrului austro-ungar de externe, contele Agenor Goluchowski. Faimele acestea sunt înregistrate și susținute de nou în colonele ăiarelor opoziționale din Peșta, în timp ce organele guvernamentale unguresci le înregistrează simplu, fără a-le da deplin cređemânt.

„*Magyarország*” susținând „cu hotărîre” scirea dimisiunii, scrie, că ea este a-se atribui mai ales nesucceselor lui în chestiunea orientală. Monarchia austro-ungară își pierde pas de pas influența sa, ce o avea până acum în sfera de interese în Orient. În chestiunea cretană monarchia a adus jertfe uriașe, fără a dobândi rezultate cât de mic. Părta otomană respinge unul după altul pe candidații la postul de guvernator propuși, din însărcinarea concertului european, de către monarchia austro-ungară. Montenegro ni-e dușman pe față, Bulgaria s'a plecat înaintea Rusiei, ăr regele României este așteptat la Petersburg. Pe lângă acesta este așteptat comic — ăce fôia ungrăscă — că Goluchowski ca Polon face politică rusă și slavă în detrimentul germanismului. Acesta i-s'a luat în nume de rău la Berlin, mai adaugându-se la ea sentimente

plece la „columnă”, s'a ras și s'a premenit, gătindu-se ca de serbătoare. Care serbătoare putea să și fie mai mare pentru el, decât aceea, de a vedé statua tatălui său Traian în virful amețitor al columnei?

Și el întreba pe românesce pe trecătorii, unde i columna lui Traian, agrăind pe lucrători: „frate” și pe domni cu domnule frate”. Și se mira, că acești ômeni nu-l înțelegeau și nu l'îmbrățișeză ca pe un frate. „Vorbesc românesce, ca și noi, dăr o românescă stricată, căci de când nu s'au mai întâlnit cu Români, au mai uitat limba și au învățat vorbe nemțesce”, mi-a ăis el odată. În sfârșit se vede, că tot îl va fi înțeles vre-unul din cărdul cel mare, căci badea Gheorghe ajunsese la ținta dorurilor sale.

În ochii lui de cioban apărură lacrimi, când își scose căciula și privi la columna tatălui său. Părul lui lung era numai o apă, căci razele sôrelui Italiei nefind obișnuit cu căciula, se adunaseră curioase, ca să vadă ce bidiganie o mai fi și aia. Dăr Cărțan nu le simția.

Sunt momente, dragă prietenă, în care simți căldura, și ărași alte, în care nu o simți!

Dăr Cărțan nu se mulțumi cu privitul. El voia să se ducă și să îngenuncheze și să sărute columna.

Și lucrul acesta nu se putea, căci locul pe care e ridicată columna, zace mai jos cu vre-o doi metri, decât piéta din jurul lui.

Se uită Cărțan în drépta și în stânga, mai întreabă pe unul și pe altul, dăr vedând că nimenea nu-i spune cum să ajungă la ta-său, întreabă de consulatul român și se duse drept la domnu consul. Îl mai mâna încă ceva pe Cărțan la consul. De-o ăi nu mai mâncase nimic și banii din urmă i-a dat la bărbier. Și cu totă fala națională, stomachul nu se satură din privirea unei columne.

„Să trăiți don consul, eu sunt Gheorghe Cărțan, cioban român din Streja-Cărțișora, și am venit la Roma, ca să vedé columna lui Traian!”

De aci încolo a dus Cărțan lume albă.

Consulul român l'a dus la marchizul Pandolfi, marele filoromân, căruia i a plăcut ciobănașul nostru atât de bine, încât dădu un banchet în cinstea lui, invitând o mulțime de aristocrați.

Când Cărțan sosi la marchiz, scose din straiță o bucată de pâne și puțină sare și i-o întinse ăicându-i: „Așa-i obiceiul pe la noi!” Și apoi întorcându se către consulul șopti: „E din satul nostru, căci pânea din Peșta e pâne ungrăscă!” De câte ori nu va fi trebuit să rabde fôme pe drum cu pânea în traistă!

Italianii au fost atât de încântați de el, încât l'au și îmbrățișat și domnele l'au sărutat. Și se lăsa Cărțan bucuros să fiă luat în brațe și mai suridea pe sub mustață când îl sărutau frumoșele Italiene, căci de, erau sôrelle și fratele de-ai lui. „Mai ales una era frumoasă de tot”, îmi spunea el după-ce s'a întors clipind șiret din ochi, „și mă cam prinse cheful s'o ciupesc puțin așa cum știu eu, dăr m'am gândit, că nu se cade, și i-am tras numai una cu ochiul!”

(Va urma.)

tele lui franco-file, deore-ce prin soția sa, principesa Murat, stă în legătură de rudire cu cei mai distinși aristocrați francezi. A fost apoi lipsă de tact din partea lui Goluchowski, că a făcut visite lui Méline și lui Brisson în Paris, fapt, care a supărat grozav de mult pe Germania aliată.

„Magyarország“ crede a ști, că monarhul și-a ales pe omul viitorului. El este ministrul comun de finanțe Kállay, Maghiar „de baștină“. După Andrassy, Kállay ar fi al doilea ministru de externe luat dintre Maghiari.

Observăm, că foile ungurești se bucură în fața acestei momentuoase schimbări. Se află însă între ele și de acelea, cari susțin pozitiv, că întreaga istorie cu dimisia lui Goluchowski se reduce la o meschină machinațiune contra persoanei lui, vrând prin această să-i turbure liniștea atunci, când nici prin minte nu-i trece a dimisiona.

Suntem și noi convinși, că avem de-a face aici cu uneltiri maghiare și pôte și germane, pentru a răsturna pe Goluchowski, pe care, cu totă încredere ce i-au votat'o în delegațiunile, îl cred periculos cauzei supremației lor, fiind-că nu combate, după ei, destul de energic năsuințele contrare curentului maghiaro-german, ba meneză prea mult slavismul în Austria etc.

Călătoria Regelui Carol.

Din Burdujeni, punctul dela granița României spre Bucovina, se telegrafiază următoarele cu data de 13 (25) Iulie:

M. S. Regele și Principele moștenitor, însoțit de președintele consiliului și de suite lor, au sosit la Burdujeni, la 4 ore și 20 m. p. m. Onorurile militare s'au făcut de o companie a regimentului din Suceava Nr. 16, cu musică. Autoritățile civile nu primiseră nici un ordin de a-se prezenta în mod oficial, ci numai acela de a menține ordinea. Gara era frumos decorată, cu verdeta și drapeluri tricolore. Regele și Principele moștenitor au fost vii aclamați de mulțimea adunată pe vastul peron al noii gări. Trenul regal a trecut granița la 4 ore și 40 m. p. m. E pentru prima dată, când Regele Carol în călătoriile sale trece peste acest punct al graniței române. Stația imediată după Burdujeni este Itcanii, pe teritoriul austriac. Aici era mai înainte vama română. Cum însă se întâmplau dese neînțelegeri între funcționarii români și austriaci, acesta a decis pe guvernul român să clădească localul de vamă din Burdujeni.

Pentru prima dată străbate Regele României Bucovina. Cum linia ferată trece prin Cernăuți, capitala provinciei, un mare număr de Români au salutat pe Suveran în gară, unde trenul s'a oprit câteva minute. Guvernatorul Bucovinei, baronul Bourguignon, a prezentat M. Sale urările de bunăvenire pe teritoriul austriac. Regele a fost viu aclamat de public.

Guvernatorul Poloniei este generalul Principe Imeretinski, fost șef al statului major al armatelor aliate ruso-române în fața Plevnei. În memoriile sale Regele Carol vorbește în termeni cei mai elogiosi, atât de meritele personale ale principelui, cât și de înaltele sale calități militare. — O reprezentație de gală se va da în onoarea Augustilor călători, în frumosul teatru al Varșoviei.

La granița Rusiei Regele și Principele moștenitor au fost întâmpinați de către d-l de Fonton, ministrul Rusiei la București, de d-l Rosetti-Solescu, ministrul român la Petersburg, și au fost salutați în numele împăratului Nicolae II, de către vice-amiralul Arsenief, care a luat parte în războiul din 1877-78, de colonelul Nepocointhi, aghiotanți ai împăratului, cari vor fi atașați pe lângă Rege și de locotenentul general prinț Dolgorucof și locotenentul din garda imperială prinț Orloff, cari vor fi atașați pe lângă Principele moștenitor.

SCIRILE DILEI.

— 15 (27) Iulie.

Maghiarisarea numelor. Am amintit într-unul din numerii noștri, că societatea învățătorilor israeliți, a decis, ca toți membrii ei israeliți, să-și lapede numele „nemțesc“ de până acum și să adopteze unul unguresc. „Ostdeutsche Rundschau“ face din incidentul acesta observarea, că Maghiarii sunt înșiși de vină, că afară de granițele Ungariei peste tot a început lumea să considere pe fiă-care Ungur de Jidov. Aceia însă, cari își maghiarisază numele lor tradițional, sunt atât de slabi și fără caracter, încât de sigur, că nu se vor expune pentru maghiarism, ci de cumva vr'un regiment nemaghiar ar ajunge stăpânul situațiunii în Ungaria, ei fără întârziere vor fi gata să-și desmaghiarizeze érași numele.

„Wiener Allg. Zeitung“ contra deschiderii granițelor române. Sub titlul acesta scrie „Deutsche Zeitung“ din Viena: Consiliul comunal din Viena a primit în unanimitate propunerea, de a interveni în modul cel mai energic pe lângă guvern, pentru esoperarea deschiderii graniței românești. Să știe adevă, că în România vitele sunt lipsite de ori-ce bôle contagioase, ér măsurile luate în contra acestora sunt din cele mai escelente. Inchiderea graniței s'a făcut numai de dragul Ungariei, pentru promovarea viticulturii ungurești, séu mai bine đis pentru îmbogățirea negustorilor jidovi-ungurești. Mai ales poporațiunea din Viena a avut să simtă urmările sub forma prețurilor colosale ale cărnii. Acum vine „Wiener Allg. Zeit.“ și atacă în modul cel mai frivol decisiunea unanimă a consiliului comunal al orașului Viena. Inșă această fôie nu ne spune, cât de eftin trebuiau negustorii unguri să-și vëndă vitele pe vremea deschiderii granițelor române, respective cu cât s'a urcat prețul vitelor după închiderea graniței românești. Efectul deschiderii granițelor românești nu va fi nici decum un import colosal de vite din România, ci în primul rând un însemnat scădemânt al prețului. Asta însă nu-i convine lui „Wiener A. Z.“, căci ea pășese contra poporațiunii Vienei și pentru jidovimea din Ungaria.

Congresul medical din Paris. După cum se știe, în anul 1900 se va ține în Paris un congres medical internațional. În acest scop, d-l profesor Dr. Kalinderu din București a primit o scrisore dela d-l profesor Lannelongue, președinte al comitetului de organizare, prin care-l rógă, ca să se însărcineze cu organizarea comitetului național român pentru participarea Românilor la acel congres. În acest scop s'a ținut o întrunire la direcția serviciului sanitar și s'au desemnat următorii doctori: I. Felix, președinte de onóre, Kalinderu președinte, Măldărescu, Russu, Stoicescu, Buciliu, Severeanu, Toma Ionescu, Assaki, V. Babeș, Petrini-Galați, Minovic, Drăghiescu, N. Manolescu, Ștzu, Z. Petrescu, Teodori, Sculy, Pușcariu și Socor, membri; G. Marinescu secretar-general.

Neregularități într'o societate universitară. Contra societății de sprijinire a apotecarilor din Budapesta s'au ridicat în timpul din urmă nenumărate plânsori din cauza administrării neregulate a fondului societății. Urmarea a fost, că Sâmbăta trecută ținându-se cercetare oficiasă, s'au constatat cele mai mari neregularități financiare. Decanul a decis închiderea societății, ér afacerea a așternut'o rectorului. Să vede, că tinerii generațiunii ungurești mult îi zace la inimă vorba aceea de aur, că tinerii să ia exemplu dela cei bătrâni. Și-apoi după panama din Arad o asemenea neregularitate financiară într'o societate de studenți e nimic, căci unde s'a dus mii, se pôte duce și sută.

Organizarea armatei turcesci. Din Constantinopol se scrie, că ministrul de război, mareșalul Riza-pașa, a reluat érași planul comisiunii de organizare din 1887 cu întemeierea așa numitelor batalioane „Ilave“ (de rezervă). Anume în al doilea și

al treilea corp de armată se vor crea 170 batalioane de rezervă, pentru întreținerea cărora se va prelmina anual un plus de trei milioane franci. În timp de pace vor fi conchimate aceste batalioane la un exercițiu de una, séu două luni. În chipul acesta armata turcescă se va întări cu deosebi și jumătate divisiuni. Să crede, că tôte aceste măsurii militare, cari se vor pune în aplicare încă în anul acesta, au fost provocate numai de incidentele din Macedonia și de școntinua înarmare a Bulgariei, Serbiei și Muntenegrului.

Din țera defraudărilor. De când cu panamele din timpul de urmă „patrioții“ se vede, că se tem să-și mai întindă mânuțele la bănișori, căci cei chemați să-i păzescă, deși târziu, tot și-au deschis în fine ochii. S'au pus însă „patrioții“ pe hoții. Din Baia se scrie, că în magazinul societății de navigațiune danubiene dela o vreme încôce o mână nevădută decimă đilnic mărfuri și tot ce se depunea acolo. Bănuiala a cădută firesce pe magazinier, în contra căruia s'a și pornit cercetare, și de fapt s'au și descoperit la el tôte obiectele furate. Patriotul, care de astă-dată se numește Zsivánovics Ferencz, cum a prins de veste, că e urmărit, și-a făcut vânt, și acum jandarmieria n'are alt-ceva de lucru, decât să-l caute.

Cununiă. D-l Dr. Alexandru Borza din Abrud se va cununa la 4 August n. cu d-șora Sabina David din Bucium-șesa, în biserica gr. or. din Bucium-Isbita. — Dorim fericire!

Taxe asupra cartușelor. Ministrul de finanțe român publică în „Monitorul oficial“ următoarea decisiune: Ori-ce persoană, care ar dori să introducă din străinătate cartușe pentru arme de vëndat séu de lux, capse, tuburi gôle etc., va trebui să cêră mai întâi autorisația direcțiunii generale a regiei monopolurilor statului pentru introducerea lor. Aceste autorisațiuni se vor da pe o colă timbrată de un leu. Taxele, ce importatorii vor fi ținuti să plătescă regiei pentru explosibilele importate, se fixeză ast-fel: Lei 16 pentru fiă-care chilogram de pulbere conținută în cartușe. Acesta se va constata din specificațiunea de greutate a fabricii expeditore, pe care importatorul este obligat a o înainta direcțiunii regiei, împreună cu factura și recipisa vândută; Lei 1 pentru fiă-care miie de capse libere. În această categorie nu intră și capsele aplicate la cartușele încărcate. Lei 1 pentru fiă-care miie de tuburi gôle (neîncărcate), dér cari vor avé capse.

SCIRI ULTIME.

Viena, 26 Iulie. „Wiener Zeitg.“ de ađi publică următorul autograf împărătesc:

Iubite conte Thun!

Mé simt îndemnat a include sesiunea a XIV ca a Reichsrathului.

Ischl 23 Iulie 1898.

Francisc Iosif m. p.

Conte Thun m. p.

Lemberg, 26 Iulie. Regele Carol și Principele moștenitor Ferdinand dimpreună cu suita, au sosit aici ađi nôpte la 12 și 30 min După 10 minute au călătorit mai departe. La gara din Lemberg li a eșit spre întâmpinare consilierul de curte Wierbrski, directorul căilor ferate din Lemberg, căpitanul poliției, consulul rusesc și alții. Un număr public era la gară. Din Lemberg păuă la Rzesow trenul p'a condus consilierul Wierbrski. Consul rusesc a predat Regelui Carol o scrisore autografă a Țarului.

Petersburg, 26 Iulie. După programul stabilit, Regele României și Principele moștenitor vor sosi la Peterhof în 28 l. c. înainte de amiađi. În 29 înalții ôșpeți vor merge la Petersburg, unde vor visita biserica catedrală din cetate, ca să depună

cununi pe mormintele Țarilor Alecsandru II și Alecsandru III. După acesta vor lua dejunul la ministrul plenipotențiar român. La 3 ôre d. a. va fi primirea corpului diplomatic în palatul de érnă, după care se vor reintôrce la Peterhof, unde se va da în onórea ôșpetilor un prând. În 30 Iulie Regele și Principele moștenitor vor lua parte la revista militară, ce se va da în Krasnoje Selo, în prezența Țarului Nicolae.

Madrid, 26 Iulie. Telegramme private din Portorico anunță, că înaintea portului de acolo a apărut o flotă americană La Baiathona din insula Cuba Americanii au încercat o debarcare, însă au fost respinși de Spanioți.

DIVERSE.

Câte diare sunt pe suprafața pământului? Pe întreaga suprafața a pământului apar cu totul peste 43,000 diare, dintre cari 5410 sunt cotidiene. Cele mai multe gazete le au Statele-Unite din America nordică, anume 17,000; urmăză apoi Germania cu 6000, Englitera și Franța cu câte 4000, Austro-Ungaria cu 3000, Japonul cu 2000, Italia cu 1400, Spania cu 850, China cu 50, Persia cu 6. Dacă ar abona cineva tôte foile, cari apar đilnic, abstrăgând de porto, ar trebui să plătescă anual abonamentul de 140,400 coróne. Dacă ar cêti đilnic șese ôre, și ar întrebuița pentru fiă-care gazetă cinci minute, suma timpului pentru lectura tuturor numerilor ar fi două luni, 15 đile și 50 minute. Dacă ar voi să cetescă în chipul acesta tôte foile de pe lume, ar trebui un an și 218 đile. Gazetele reprezintă 81 limbii diferite; în Germania apar gazetele în opt limbii diferite. Cea mai mare diferență de limbă o arată monarhia austro-ungară, unde apar gazete în 13 limbii diferite: nemțesce, franțuzesce, italiennesce, polonesce, unguresce, în limba cehică, grecesce, românesce, sêrbesce, slovaccesce, în limba croată, rutenă și slovenă. Afară de acestea se mai cetesc în Germania foi rusesce, spaniole, portugese, holandese, șvedice, neogrecesce, vlemice bulgare, latinesce, armene, finice, norvegiene, turcesce și persice. Mai lățite sunt diarele franceze, cari afară de Franța se mai cetesc încă în alte 15 state, apoi urmăză foile englese, cari afară de Englitera se mai cetesc încă în 13 țeri și în fine gazetele germane, cari afară de Germania proprie mai circulă în dece țeri.

Când se seceră pe suprafața globului nostru? Totdeuna! Nu e lună a anului, în care nu s'ar seceră în vre-o parte a suprafeței pământului nostru. În Ianuarie, când la noi tôte stau amorțite sub velul alb al zăpeđii, secerișul e în toiul séu în Australia. În Februarie decurge cu multă rivnă secerișul în India și Egiptul de sus; în Egiptul de jos se termină în Martie. În April se seceră pe insula Cipru, în Persia, Asia mică, Mexico și Cuba. În Mai se începe secerișul în Algeria, Asia de mijloc, China, Japan și Statele-Unite din America nordică. În Iunie se seceră în statele danubiene, în România, Ungaria, Grecia, Rusia sudică, Italia, Spania, Portugalia, Franca sudică și în cele mai multe părți ale Americii. În Iulie se seceră în Germania, Austria, Franca de nord, Helvetia, Suedia, Norvegia. În Septemvre în Rusia nordică, în Noemvre și Decemvre în Australia de nord, Peru, Africa nordică și India de jos.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregorlu Maior.**

Dr. Sterie N. Ciurcu.

IX Pelikangasse Nr. — 10, Viena.

Consultațiul cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Iulie 1898.

Renta ung. de aur 4%	120.75
Renta de corone ung. 4%	99.05
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	119.80
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonuri rurale ungare 4%	96.60
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Impr. ung. cu premii	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	139.—
Renta de argint austr.	101.80
Renta de hartie austr.	101.60
Renta de aur austr.	121.65
Lesuri din 1860.	141.40
Acii de-ale Banței austro-ungară	908.—
Acii de-ale Banței ung. de credit	394.—
Acii de-ale Banței austr. de credit	358.25
Napoleoniori	9.53
Mărci imperiale germane	58.80
London vista.	119.95
Paris vista	47.55
Rente de corone austr. 4%	101.40
Note italiene.	44 17 1/2

Cursul pieței Brașov.

Din 27 Iulie 1898.

Bancnota rom. Cump.	9.47	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.43	Vënd.	4.46
Napoleoniori. Cump.	9.51	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.65	Vënd.	5.68
Ruble Rusesce Cump.	127.—	Vënd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcesce Cump.	10.70	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Marele Hotel

Predeal

Situat Vis-à-vis de Gară

deschis

sub direcțiunea proprietarului

T. I. TEODORESCU,

Restaurant de I-ul rang.

— Beuturi escelente. —

Arangiament cu ziua și cu luna.

— Prețuri convenabile. —

282 13 30.

Vin alb și negru

din anii 1892, 95 și 96

bun, curat și plăcut, care nu se alterează cu nici o apă minerală, se află de vânzare în butelii sigilate cu prețul de 40—60 cr. chilogramul la

Axente Severu
pe Ramuri Nr. 10

Nr. 3838—1898.

Publicațiune!

Din incidentul izbucnirii epidemiei între rîmătorii de pe teritoriul orașului Brașov, se provocă toți posesorii rîmătorilor îngrășați. **Că înainte de ce se-și vîndă acești rîmători măcelarilor pentru ucidere, sei sună mai întâiu visitațiunei veterinare poitițiane pe propriile spese.**

Brașov, 16 Iulie 1898.

293,2—3. Căpitănatul orașenesc.

Nr. 504—1898.

PUBLICAȚIUNE!

pentru pertractare de oferte!

În urma cererei adresate mie de cătră eređii după Emil von Brennerberg aduc prin această la cunoștința publică, că se va ține o pertractare de oferte asupra vîndărei publice a realităților ce aparțin la rămasul după Emil von Brennerberg, și anume:

- 1) Casa din Brașov nr. 94, situată în colțul Tîrgului de pome și strada Hirscher numărul protocolului funduar 573, nr. topografic 5243
- 2) Casa din Brașov nr. 15, situată lângă casa de păstrare (Spar Cassa) nr. prot. fund. 544, nr. topografic 5670, 5671.
- 3) Casa din Brașov nr. 648, situată în colțul șoselei Rudolf împreună cu grădina, nr. prot. fund. 573, nr. top. 5714, 5715, 5720/3.
- 4) Șese-spre-dece holde, liveđi, situate în livadia cea mare a Brașovului sub numerii prot. funduar 573, numerile topografice 18030, inclusive până la 18045, respective în urma comasației liveđile ce sau dat în locul celor sus indicate.
- 5) Casa din Sibiu nr. 13 strada Cisnădiei din sus de Hotelul Neurihrer, nr. prot. fund. 1417, nr. topogr. 123, 124.

Condițiunile vîndărei se pot vedea atât în cancelaria notarială a subscrisului Brașov, Strada Vămei nr. 16, precum și la Domnal arhivar Franz Zimmermann, în casa lui proprie în Sibiu.

Ofertele corespundătoare condițiilor de vîndare sunt a se preda sub scrisului, până în 15 August 1898 la 5 ore după ameză. Oferte ce vor sosi mai târziu, nu se vor primi.

Amatori se invită prin această a lua parte la pertractarea de oferte. Brașov, 20 Iulie 1898.

Carl Schnell m. p.
notar public reg.

3—3

00000000000000000000

De vîndare

Casa Nr. 38 și 40 dinpreună cu o grădină mare bine arangiată, din strada de mijloc (Brașov) este de vîndare din mână liberă.

A se adresa la proprietarul, strada de mijloc Nr. 40 Brașov.

3—3

00000000000000000000

Provisiune mare

se dă **AGENTILOR** soliđi și harnici, cari doresc a se ocupa cu vîndarea de losuri permise după lege în rate lunare, pentru o cassă mare de bancă (societate pe acții).

Oferte a se adresa la

Bernhard Eckstein anonc. exp.

Budapest, Badgasse 4.

5—5,273.

Fondat în 1877.

Deschidere de magazin.

Renumitul mare deposit de încălțăminte de fabrică, patentat al lui

S. E. & H. MICHELSTÄDTER din Viena.

Vinde cu prețurile originale ale fabricei tot felul de ghete pentru bărbați, femei și copii.

Prețul original al fie-carei părechi este însemnat pe talpa.

— Reparaturi se efectuează ieftin. —

Conducătorul magazinului:

Iosif Stauber.

287,2—5

Strada Porții Nr. 16 (Hotel Baros).

CASA de TIR (Schützenhaus).

In fie-care și este deschisă dela 5 ore de dimineța.

Cafea prospătă, Dejun, și soarele de flechiu.

Bucătăria românească. Dineuri și supeuri

cu prețuri ieftine.

Bere prospătă de Steinbruch Hofbier.

VINURI bune și serviciu prompt.

Cu totă stima:

Petru Renovich,
restaurater.

7-10,280.

Primesce ori-și ce fel de tipărituri.

P. T.

Am onóre a aduce la cunoștința On. public, că am deschis aci în loc, **Strada Porții Nr. 35,** împreună cu comerțul de hârtie en gross și un magazin cu tot-felul de articuli de hârtie, care le vînd cu prețuri ieftine.

Avizez pe on. dni comercianți atât din loc, cât și din împrejurime, că am un mare deposit de hârtie: de pachetat, pungii (tocuri), hârtie de scris de epistola hârtie de pus pe castene, Couverte albe și colorate. Tot felul de hârtie pentru școlă: Caiete, carticele de desemn, co. deie, clazuri, radirgumi, hârtie sugătoare, creóne, mare asortiment de iinii și recisite de desemn.

Avénd legături cu fabricile cele dintâiu, pot vinde articolile sus menționate cu astfel de preț, ca și când s'ar procura direct din Viena séu Budapesta. Dela mine se pot cumpéra în ori și ce cantitate.

Rogându-mé de binevoitorul sprijin și asigurând un serviciu prompt, sunt cu deosebită stimă:

Weiszfeiler F.
Brașov. Strada Porții Nr. 35.

Principiu: serviciu solid și prompt.

Numéru Telefonului 176.

Comandele din loc se livrează îndată acasă.

Antreprise de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghete al D-nului I. Sabădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de mórte, asedământul séu de inormentare bogat asortat in cari tot obiectele, atât sortele mai de rénd, cât și cele mai fine, se pot căpăta cu prețuri ieftine.

Comisiune și depou de sicriuri de metal ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor sicriurilor de lemn, de metal și imitațiuni de metal și de lemn de stejaru.

Depou de cununi pentru monumente și plântici cu prețurile cele mai moderate.

Representanți de monumente de marmură, caré funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și un car funebru vînet, pentru copii, precum și cioclii.

Comande întregi se esecută prompt și ieftin, i au asupra-mi și transporturi de mórți în străinătate.

La casuri de mórte a se adresa la

E. Tutsek.

11—*